

Věstník ministerstva sociální péče.

Zákony, nařízení, výnosy a vyhlášky.

Sociální pojištění:

Vládné nariadenie zo dňa 23. júna 1927, č. 93, o rozhodčom súde pre penzijné poistenie v Bratislave.

Vláda Československej republiky nariaďuje podľa § 76 zákona zo dňa 16. decembra 1906, č. 1. r. z. na rok 1907 o penzijnom poistení, v znení upravenom cisárskym nariadením zo dňa 25. júna 1914, č. 138 r. z., a zákonom zo dňa 5. februára 1920, č. 89 Sb. z. a n., a podľa § 6 zákona zo dňa 21. decembra 1921, č. 484 Sb. z. a n., ktorým sa pôsobnosť zákona o penzijnom poistení rozširuje na Slovensko a Podkarpatskú Rus.

Oddiel prvý.

Sriadenie a slozenie rozhodčieho súdu.

§ 1. — (1) V sídle krajinskej úradovne Všeobecného penzijného ústavu v Bratislave sriaduje sa pre jej obvod stály rozhodčí súd.

(2) Rozhodčí súd má názov: »Rozhodčí súd pre penzijné poistenie v Bratislave«.

§ 2. — (1) Rozhodčí súd skladá sa zo stáleho predsedu, jeho námestníka, štyroch prísediach a potrebného počtu náhradníkov.

(2) Členovia rozhodčieho súdu nesmú patriť ani ku predstavenstvu Všeobecného penzijného ústavu, ani ku výboru niektorej jeho krajinskej úradovne, ani nesmú byť vo službách ústavu.

§ 3. — (1) Predsedu a jeho námestníka menuje na neurčitú dobu do odvolania minister spravodlnosti po dohode s ministrom sociálnej pečlivosti zo súdcov z povolania, ustanovených v sídle rozhodčieho súdu.

(2) Prísediach a ich náhradníkov volí hlavné shromáždenie. Polovica prísediach má patriť ku skupine zamestnávateľov, druhá polovica ku skupine poistencov.

§ 4. — (1) Voľba prísediach a ich náhradníkov koná sa zároveň s voľbou členov výboru podľa ustanovení jednacieho poriadku krajinskej úradovne Všeobecného penzijného ústavu v Bratislave. Funkčná doba prísediach a ich náhradníkov trvá štyri roky. Odstupujúci prísediaci a ich náhradníci zostávajú tak dlho vo svojich funkciách, dokiaľ nenastúpia úrad ich nástupcovia.

(2) Zvolení prísediaci alebo náhradník môže odmietnuť voľbu alebo vzdať sa úradu, je-li mu viac ako 60 rokov, alebo trpí-li telesnou vadou, ktorá je na prekážku úradovaniu. Totiež platí, bol-li činným vo volebnom období priamo predchádzajúcom ako prísediaci alebo náhradník rozhodčieho súdu, alebo nebydlí-li v obvode rozhodčieho súdu.

(3) Či je prípustné odmietnuť voľbu alebo vzdať sa úradu, rozhoduje s konečnou platnosťou politický úrad II. stolice, v obvode ktorého má krajinská úradovňa Všeobecného penzijného ústavu v Bratislave svoje sídlo.

§ 5. — (1) Členovia rozhodčieho súdu majú nárok na náhradu hotových výloh.

(2) Prísediaci a ich náhradníci, patriaci ku skupine poistencov, obdržia mimo toho po každej za svoje úradovanie odmenu po spôsobe prezenčného platu.

(3) Rovnako tak i prísediacim a ich náhradníkom, patriacim ku skupine zamestnávateľov, môže po každej za ich úradovanie daný byť prezenčný plat, pokiaľ je to určené jednacím poriadkom krajinskej úradovne Všeobecného penzijného ústavu v Bratislave.

(4) Politický úrad II. stolice, v obvode ktorého menovaná krajinská úradovňa má svoje sídlo, ustanoví výšku prezenčných platov, vypočújúc túto krajinskú úradovňu.

(5) Odmenu predsedu a jeho námestníka určí minister sociálnej pečlivosti v dohode s ministrom spravodlnosti.

§ 6. — (1) Predseda ustaví rozhodčí súd. Politický úrad II. stolice, v obvode ktorého má krajinská úradovňa Všeobecného penzijného ústavu v Bratislave svoje sídlo, oznámi predsedovi rozhodčieho súdu prísediacich a ich náhradníkov.

(2) Predseda a jeho námestník vykonávajú úrad pod svojou sudcovskou prisahou.

(3) Predsedovi prísluší rozhodovať a riadiť práce rozhodčieho súdu.

(4) Prísediaci a ich náhradníci prv, než nastúpia úrad, sľúbia predsedovi podaním ruky, že svoj úrad budú vykonávať svedomite a nestranne.

§ 7. — (1) Rozhodčí súd koná zasadania verejné i neverejné (§ 17).

(2) Rozhodčí súd jedná a rozhoduje v piatičlennom sbore (senáte) za predsedníctva predsedu alebo jeho námestníka a v prítomnosti štyroch prísediacich alebo ich náhradníkov, z ktorých dvaja musia patriť ku skupine zamestnávateľov a dvaja ku skupine poistencov. Ku každému jednaniu a rozhodovaniu treba pribrať zapisovateľa.

§ 8. — (1) Politický úrad II. stolice, v obvode ktorého má sídlo rozhodčí súd, môže z dôležitých dôvodov zbaviť prísediacich a ich náhradníkov úradu, menovite ak nastanú alebo vyjdú na javo okolnosti, ktoré by vylučovali ich voliteľnosť do obecného zastupiteľstva alebo ak hrube porušia svoje úradné povinnosti alebo ak sa nedestavia opätovne ku zasadaniu rozhodčieho súdu bez dostatočnej omluvy.

(2) Politický úrad II. stolice má ustanoviť tiež čas, po ktorý prísediaci alebo náhradník, zbavený svojho úradu, nemôže byť opäť zvolený.

(3) Proti rozhodnutiu politického úradu II. stolice môže si sťažovať prísediaci alebo náhradník, zbavený svojho úradu, do 15 dní počínajúc dňom po dni doručenia. O sťažnosti rozhoduje ministerstvo sociálnej pečlivosti.

§ 9. — (1) Vystúpi-li niektorý prísediaci alebo náhradník pred uplynutím svojej funkčnej doby, zariadi predseda, aby bol rozhodčí súd náležite doplnený.

(2) Osoby, povolané k tomu, aby doplnili rozhodčí súd na miesto vystúpivšieho člena, sotrvajú v úrade dotiaľ, dokiaľ by bola trvala funkcia člena vystúpivšieho. —

§ 10. — (1) Z rozhodovania je vylúčený alebo môže byť stranou odmietnutý člen rozhodčieho súdu z rovnakých dôvodov, aké sú stanovené v civilnom súdnom pokračovaní o vylúčení a odmietnutí sudcov.

(2) Odmietnutie stať sa ústne alebo písomne prv, než strana počne jednať pred rozhodčím súdom; pozdejšie môže sa tak stať len, keď strane nebol prv známy dôvod odmietnutia.

(3) Okolnosti, ktorými sa odmietnutie odôvodňuje, budú ihneď osvedčené.

(4) O odmietnutí člena rozhodčieho súdu rozhodne jeho predseda; ak bol odmietnutý predseda, prísluší rozhodnutie predsedovi súdnej tabule v Bratislave. Nežli dôjde k rozhodnutiu, smie odmietnutý, konať len úkony, ktoré sú neodkladné.

(5) Proti rozhodnutiu o odmietnutí niet opravného prostriedku.

(6) Ustanovenia odst. 1. až 5. platia obdobne o odmietnutí a vylúčení zapisovateľa.

Oddiel druhý.

Príslušnosť. Pokračovanie.

§ 11. — Rozhodčí súd je výlučne príslušný rozhodovať rozpory, ktoré sa týkajú nárokov poistencov alebo ich rodinných príslušníkov proti nositeľovi poistenia (§ 75, odst. 2. zákona o penzijnom poistení), alebo rozpory vzniklé medzi nositeľom poistenia a dôchodcom z použitia liečebného pokračovania podľa § 23 a citovaného zákona.

§ 12. — (1) Nároky patriace pred rozhodčí súd treba uplatňovať žalobou.

(2) Žalobu podať treba v nepredlžiteľnej lehote šesť mesiacov po uplynutí dňa, ktorého bol žalobcovi doručený výmer alebo opatrenie, ktorým sa pokladá byť postihnutým.

§ 13. — (1) V žalobe treba stručne vylíčiť sporný prípad, označiť dokazovacie prostriedky, ktorých má byť použité, a uviesť určitú žiadosť. Listiny treba priložiť v prvopise alebo opise.

(2) Žalobu treba podať písomne vo dvoch stejnopisoch alebo ústne u predsedu rozhodčieho súdu (§ 36). V tom prípade treba o žalobe napísať protokol a vydať o tom strane potvrdenie.

(3) Doplnenie žaloby, ktorého by snáď bolo treba, má predseda rozhodčieho súdu ihneď opatriť.

§ 14. — (1) Predseda rozhodčieho súdu má doručiť zaslanému jeden stejnopis žaloby alebo opis žalobného protokolu, ako aj opisy žalobných príloh s výzvou, aby písomne podal odpoveď na žalobu vo dvoch stejnopisoch v lehote, ktorú treba určiť udaním kalendárneho dňa; predseda môže lehotu predĺžiť zo závažných dôvodov. Je-li žaloba podaná ústne u predsedu rozhodčieho súdu, vyhotovia sa potrebné opisy žalobného protokolu a príloh z úradnej moci.

(2) Predseda dá doručiť žalobcovi jeden stejnopis odpovedi na žalobu.

§ 15. — Akonáhle bola odpoveď na žalobu podaná alebo lehota k jej podaniu uplynula, učiní predseda i z úradnej moci vhodné opatrenia, aby boli dokazovacie prostriedky pohotove. Predseda je oprávnený v rozpore zahájenom vyžiadať si vysvetlenia od štátnych, župných a obecných úradov, od Všeobecného penzijného ústavu a jeho krajinských úradovien ako aj od iných nositeľov sociálneho poistenia.

§ 16. — (1) Predseda môže k docieleniu smieru nariadiť rok bez účasti prísediach.

(2) Nepoužije-li predseda tohoto práva, alebo nedôjde-li ku smieru, treba nariadiť rok k ústnemu pojednávaniu.

(3) Ústné pojednávanie nebud' nariadované, usnesie-li sa rozhodčí súd v neverejnom zasedaní, že žaloba pre nepríslušnosť rozhodčieho súdu alebo pre zameškanie zákonnej lehoty k podaniu žaloby sa odmieta jako neprípustná.

§ 17. — Jednanie pred rozhodčím súdom treba konať podľa zásad civilného súdneho poriadku o verejnosti, ústnosti a bezprostrednosti, pokračovania pokiaľ toto nariadenie nestanoví inak.

§ 18. — (1) Predseda rozhodčieho súdu riadi jednanie a pečuje o to, aby sporný prípad bol úplne a vecne prebraný.

(2) Pri jednaniach pred rozhodčím súdom má predseda pečovať, aby zachovaný bol poriadok.

§ 19. — (1) Rozhodčí súd je oprávnený, zachovávajúc predpisy platné pre pokračovanie pred riadnymi súdmi, predvolaných svedkov a znalcov alebo strany samy vyslychať i prisažne.

(2) Má-li sa výsledok konať mimo sídla rozhodčieho súdu, treba o jeho prevedenie dožiadať príslušný riadny súd.

§ 20. — Je neprípustné nariadiť, aby poistenec siožil zálohou určitý peniaz k úhrade nákladov dôkazu ním navrhnutého.

§ 21. — (1) Rozhodčí súd usnáša sa o svojich nálezoach v zasedaní neverejnom.

(2) K usnášaniam je treba prítomnosti všetkých členov, ktorí jako rozhodcovia boli prítomní jednaniu. Usnesenie stane sa nadpolovičnou väčšinou hlasov.

§ 22. — Rozhodčí súd, prizeraajúc pečlivo k výsledkom všetkých jednaní a prevedených dôkazov, posudzuje podľa voľného presvedčenia, či niektorú skutočnosť treba pokladať za zistenú a či nie.

§ 23. — (1) V nálezoach o žalobách na plnenie treba určite vysloviť, čo strana má plniť v hlavnej veci a na vedľajších pohľadávkach, a ktoré nároky sa zamietajú ako neodôvodnené.

(2) Mimo toho treba určiť lehotu, v ktorej má sa stať uložené plnenie pod následky exekúcie. Túto lehotu treba určiť podľa okolností prípadu a podľa slušnosti, ide-li však o prisúdenie peňažitých dávok poistencom, buď určená najvyššie 15 dňami.

§ 24. — (1) Žiada-li niektorá strana náhradu nákladov, rozhodčí súd o tom rozhodne, a prisúdi-li náklady, určí ich výšku.

(2) Strana, ktorá sa domáha náhrady nákladov, má pod ztratom nároku na náhradu predložiť rozhodčímu súdu soznam nákladov i s dokladmi potrebnými k osvedčeniu položiek a údajov tohoto soznamu ešte pred koncom jednania, ktoré bezprostredne predchádza pred rozhodnutím o nároku na náhradu nákladov.

§ 25. — (1) Nález buď vyhlásený zpravidla ústne hneď po skončení ústneho jednania.

(2) Nemôže-li byť nález vyhlásený hneď po skončení ústneho jednania, alebo neboli-li strany prítomné pri vyhlásení nálezu, doručí sa vyhotovenie nálezu stranám z úradnej moci. Zvláštne vyhlásenie nálezu v prvom prípade sa neprípúšťa.

(3) Mimo týchto prípadov treba doručiť stranám vyhotovenie nálezu len na ich žiadosť.

§ 26. — Nedostavi-li sa niektorá strana k jednaniu, môže byť jednanie prevedené tiež v neprítomnosti tejto strany; nález pre zameškanie nelzá vyniesť.

§ 27. — Nález, v prítomnosti obidvoch strán vyhlásený, nabýva účinnosti proti stranám vyhlásením, inak doručením písomného vyhotovenia.

§ 28. — (1) Nález v písomnom vyhotovení má obsahovať:

1. označenie rozhodčieho súdu a mená členov, ktorí pri rozhodovaní spolupôsobili;

2. označenie strán podľa mena (meno a priezvisko) a postavenia, ako aj označenie ich zástupcov a zmocnencov;

3. výrok nálezu;

4. rozhodovacie dôvody, v ktorých sa tiež stručne vylíči sporný dej.

(2) Rozhodovacie dôvody buďte zovne oddelené od výroku nálezu. V nich vylíči sa predovšetkým stručne, jako sa má vec podľa prednesu strán, pri čom sa uvedú vecné návrhy stranami učinené, potom sa udá, ktoré skutočnosti stranami tvrdené má rozhodčí súd za zistené, ktorými dôkazy a z akých dôvodov. Odporujú-li si niektoré dôkazy, treba vysvetliť, prečo nadobudol rozhodčí súd podľa niektorých z nich presvedčenia o pravdivosti niektorého tvrdenia strán. K tomu sa pripojí, podľa ktorých zákonných ustanovení sa vec posudzuje a výrok činí.

(3) Prvopis nálezu buď všetkými rozhodcami, ktorí spolupôsobili pri rozhodovaní, podpísaný a u rozhodčieho súdu uschovaný.

§ 29. — Rozhodčí súd rozhoduje tiež o žiadostiach za navrátenie ku stavu predošlému a v medzitýmnych sporoch.

§ 30. — Opravné prostriedky alebo žaloby proti nálezu rozhodčieho súdu alebo proti jeho medzitýmnyim rozhodnutiam a opatreniam nie sú prípustné.

§ 31. — (1) Nálezy rozhodčieho súdu a smery u súdu toho zjednané sú vykonateľné súdnou exekúciou.

(2) Ku žiadosti za exekúciu pripojiť treba vyhotovenie titulu exekučného opatrené doložkou vykonateľnosti, ktorú pripojí rozhodčí súd.

§ 32. — (1) O ústnom jednaní buď napísaný protokol, ktorý musí obsahovať mená prítomných členov rozhodčieho súdu, mená strán a ich zástupcov a podstatný dej jednania. O neverejných zasadaniach buď napísaný zvláštny protokol, v ktorom treba vyznačiť výsledok porady a hlasovania.

(2) Každý protokol buď podpísaný predsedom a zapisovateľom.

§ 33. — (1) Písomné vyhotovenia nálezov, usnesení, smierov a potvrdení právnej moci alebo vykonateľnosti podpisuje kancelária rozhodčieho súdu s doložkou: »za správnosť vyhotovenia« s použitím razítka.

(2) Ostatné vyhotovenia podpisuje predseda alebo jeho námestník.

(3) Písomné vyhotovenia nálezov, smierov a potvrdení právnej moci alebo vykonateľnosti buď opatrené pečaťou rozhodčieho súdu.

§ 34. — Pre doručovanie a jeho osvedčenie platia obdobné predpisy civilného súdneho poriadku o doručovaní súdnych vybavení.

§ 35. — Pokiaľ v predchodiacich ustanoveniach nie je nič zvláštného nariadené, rozhodčí súd nie je viazaný na určité pokračovanie.

Oddiel tretí.

Kancelárske práce. Dozor.

§ 36. — (1) Sedria v Bratislave obstará kancelárske práce rozhodčieho súdu. Tejto náleži menovite prijímať podania určené pre rozhodčí súd, vyhotovovať a doručovať nariadenia a rozhodnutia vydané rozhodčím súdom a uschovávať jeho spisy. Sedria prideliť tiež pre zasadania rozhodčieho súdu prísazného zapisovateľa.

(2) Minister spravodlnosti môže ustanoviť, že rozhodčí súd má dať sedrii v Bratislave náhradu za obstarávanie kancelárskych prác a určiť ju úhrnnou sumou.

§ 37. — (1) Dozor nad rozhodčím súdom vykonáva predseda súdnej tabule v Bratislave.

(2) Tento buďto sám alebo svojim zástupcom môže sa presvedčiť o vedení prác rozhodčieho súdu; k odstráneniu shľadaných závad, pokiaľ nemôže nápravu sám zariadiť, má urobiť vhodné návrhy ministrovi spravodlnosti.

§ 38. — Náklady spojené so zariadením a jednaním rozhodčieho súdu nesie Všeobecný penzijný ústav. O príspevkoch náhradných ústavov na úhradu nákladov rozhodčieho súdu platia ustanovenia § 76, odst. 7. zákona o penzijnom poistení.

Oddiel štvrtý.

Ustanovenia prechodné.

§ 39. — Až do prevedenia prvých volieb menuje prísediacich rozhodčieho súdu a ich náhradníkov vláda. O týchto menovaných prísediacich a náhradníkoch platia predpisy o prísediacich a náhradníkoch volených, pokiaľ nižšie nie je stanovené inak.

§ 40. — (1) Menovaných prísediacich rozhodčieho súdu a ich náhradníkov oznámi ministerstvo sociálnej pečlivosti predsedovi rozhodčieho súdu.

(2) Odmietne-li menovaný prísediaci alebo náhradník prijať úrad alebo vzdá-li sa svojho úradu (§ 4, odst. 2.), rozhoduje minister sociálnej pečlivosti, či je odmietnutie alebo vzdanie sa prípustné.

(3) Menovaných prísediacich a ich náhradníkov môže zbaviť úradu minister sociálnej pečlivosti z dôvodov uvedených v § 8, odst. 1.

§ 41. — Vystúpi-li niektorý menovaný prísediaci alebo náhradník pred uplynutím funkčnej doby, oznámi to predseda rozhodčieho súdu ministrovi sociálnej pečlivosti tým cieľom, aby vláda, bude-li treba, menovala za odstúpiťšieho

prisediaceho alebo náhradníka nové osoby tak, aby rozhodčí súd bol náležite doplnený.

Oddiel piaty.

Účinnosť.

§ 42. — Nariadenie toto nabýva účinnosti dňom vyhlásenia; prevedie ho minister sociálnej pečlivosti v dohode so zúčastnenými ministrami.

(Vyhláseno v 43. častce Sb. z. a n. dne 11. července 1927.)

Vládní nařízení ze dne 30. června 1927, č. 94, jímž se provádí úmluva mezi Československou republikou a republikou Rakouskou o vzájemných pohledávkách z vyúčtování nositelů pensijního pojištění.

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona ze dne 30. června 1922, č. 207 Sb. z. a n., o způsobu vyrovnání pohledávek a závazků vzniklých v korunách rakousko-uherských mezi věřiteli nebo dlužníky československými a cizími a podle § 2 zákona ze dne 21. srpna 1925, č. 220 Sb. z. a n., o provedení úmluv mezi Československou republikou a republikou Rakouskou ze dne 18. června 1924, o úpravě závazků v rakousko-uherských korunách, a ze dne 12. července 1924, o vzájemných pohledávkách z vyúčtování nositelů pensijního pojištění:

§ 1. — K provedení úmluvy mezi Československou republikou a republikou Rakouskou ze dne 12. července 1924, o vzájemných pohledávkách z vyúčtování nositelů pensijního pojištění (č. 60 Sb. z. a n. z r. 1926) — v dalším zvané krátce »úmluva« — zřizuje se podle článku 7. téže úmluvy zvláštní odúčtovací místo, jehož výhradním úkolem jest splnit závazky z převodu pojistné podstaty (oddíl I. úmluvy) a ze zúčtování věrné ruky (oddíl II. úmluvy).

§ 2. — (1) Úřední název odúčtovacího místa jest »Československé odúčtovací místo pro pensijní pojištění v Praze«. Odúčtovací místo je samostatnou právnickou osobou a podléhá dozoru ministerstva sociální péče.

(2) Bližší předpisy o organizaci odúčtovacího místa vydá ministerstvo sociální péče.

§ 3. — (1) Nositelé pensijního pojištění, kteří měli dne 18. června 1924, nebo posléze před touto dobou své sídlo (bydliště) v republice Československé a podle úmluvy mají převést pojistné břemeno ležící na území republiky Rakouské a blíže určené v § 4, na nositele pojištění, příslušného podle vnitřního opatření republiky Rakouské, jsou povinni úhrnné částky premiových rezerv a úhradových kapítalů odpovídající převáděnému pojistnému břemenu podle stavu ze dne 31. prosince 1918 s omezením na zákonné dávky přihlásiti u Československého odúčtovacího místa pro pensijní pojištění v Praze s použitím tiskopisů vydaných tímto odúčtovacím místem, v trojím vyhotovení.

(2) Stejným způsobem jsou povinni tito nositelé pojištění přihlásiti saldo z pojištění k věrné ruce (článek 5. úmluvy).

(3) Podání svědčící odúčtovacím místům, stvrzenky o platech, dále právní jednání uzavřená a listiny sepsané při provádění úmluvy mezi oběma odúčtovacími místy nebo mezi jedním odúčtovacím místem a osobou třetí, konečně knihovní zápisy, které se staly na žádost některého odúčtovacího místa, jsou osvobozeny od kolků a přímých poplatků.

§ 4. — Pojistné břemeno, jež dlužno přihlásiti dle předchozího paragrafu, zahrnuje zákonné premiové rezervy (úhradní kapitály) pro čáky, pokud se týče nároky, získané do 1. I. 1919 (rozhodný den) u nositelů pensijního pojištění (§ 3):

a) pojištěnci povinnými a osobami skutečně pojištěnými, kteří před tímto rozhodným dnem byli naposled zaměstnáni na území republiky Rakouské;

b) osobami podle § 28 odst. 1. zákona ze dne 16. prosince 1906, č. 1. ř. z. ex 1907 ve znění cis. nařízení z 25. června 1914, č. 138 ř. z., dobrovolně po-